

EL SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE GRÀCIA

Fa pocs mesos, després d'escoltar les veus de rector, de la Confraria de la Mare de Déu i del grup de fidels que col·labora en l'Ermita de la Mare de Déu de Gràcia, vaig decidir elevar-la a la categoria de "Santuari". Amb data 10 de desembre de 2019 vaig signar el decret pel qual es constitueix a l'Ermita com a Santuari diocesà. Em semblava que era necessari reconèixer jurídicament el que ja era un fet: que des de fa cinc segles l'Ermita és lloc de peregrinació, de pregària i de recolliment, en què els cristians de Maó troben refugi i consol. En el vigent Codi de dret canònic es diu que "amb el nom de santuari hom entén l'església o un altre lloc sagrat on, per un motiu peculiar de pietat, hi pelegrinen nombrosos fidels, amb l'aprovació de l'Ordinari del lloc" (cànon 1230). Aquesta definició es compleix en el Santuari de la Mare de Déu de Gràcia que, des que va ser beneït el 1491, és lloc al qual acudeixen els fidels per venerar la Mare del Senyor.

En la legislació de l'Església es demana que en els santuaris es fomenti la predicació de la paraula de Déu i la vida litúrgica, sobretot amb la celebració de l'Eucaristia, del sagrament de la penitència i d'altres formes aprovades de religiositat popular (cf. Cànon 1239 § 1). Amb ajuda del capellà, dels confreres i de tots els col·laboradors, confio que això es faci realitat, perquè s'incrementi la devoció a la nostra patrona, la Mare de Déu de Gràcia i, des del seu Santuari, ella segueixi vessant els seus favors sobre tots nosaltres.

Amb aquesta declaració, la nostra Diòcesi compta amb tres santuaris dedicats a Maria: el santuari de la muntanya del Toro, dedicat a la patrona de la Diòcesi, el santuari de Maria Auxiliadora, que venera a la patrona de Ciutadella i el Santuari de la Mare de Déu de Gràcia, a la ciutat de Maó. Estic fermament convençut que l'amor a la Mare de Déu ajuda als fidels a trobar-se amb Jesucrist, perquè ella ens remet constantment al seu Fill. Per això, fomentar la devoció a la Mare de Déu és una manera d'apropar a les persones al missatge de l'Evangeli i a la persona de Jesús. Per cert, que el passat mes d'abril van quedar també aprovats els estatuts renovats de la Confraria de Nostra Senyora de Gràcia, que va ser erigida pel papa Benet XII l'any 1729. Convido els maonesos a formar part d'aquesta associació, per tal de promoure i fomentar l'amor i devoció a la Mare de Déu a la entranyable advocació de "Gràcia".

El Santuari de Gràcia acull la imatge estimada de Maria, però el Santuari vertader, el temple que Déu vol està format no per unes pedres inerts, sinó per les nostres pròpies persones. Cadascú de nosaltres és una "pedra viva" al temple espiritual elevat a Déu (cf. 1Pe 2, 5). El millor temple per Déu és el nostre propi ésser i el millor santuari per Maria no està fet de pedres sinó de carn. El nostre cor és la millor capella per a la Mare; és allà on ella vol habitar per portar-nos Jesús, fruit beneït del seu ventre.

+ Francesc, bisbe de Menorca

EL SANTUARIO DE LA VIRGEN DE GRACIA

Hace pocos meses, después de escuchar la voz del rector, de la Cofradía de la Virgen y del grupo de fieles que colabora en la Ermita de la Virgen de Gracia, decidí elevarla a la categoría de “Santuario”. Con fecha 10 de diciembre de 2019 firmé el decreto por el que se constituye a la Ermita como santuario diocesano. Me parecía que era de justicia reconocer jurídicamente lo que era un hecho: que desde hace cinco siglos la Ermita es lugar de peregrinación, de oración y de recogimiento, en el que los cristianos de Mahón encuentran refugio y consuelo. En el vigente Código de derecho canónico se dice que un santuario es “una iglesia u otro lugar sagrado al que, por un motivo peculiar de piedad, acuden en peregrinación numerosos fieles” (canon 1230). Esta definición se cumple en el Santuario de la Virgen de Gracia que, desde que fue bendecido en 1491, es lugar al que acuden los fieles para venerar a la Virgen.

En la legislación de la Iglesia se pide que en los Santuarios se fomente la predicación de la palabra de Dios y la vida litúrgica, sobre todo con la celebración de la Eucaristía, del sacramento de la penitencia y de otras formas aprobadas de religiosidad popular (cf. Canon 1239 § 1). Con ayuda del sacerdote, de los cofrades y de todos los colaboradores, confío en que esto se haga realidad, para que se incremente la devoción a nuestra patrona, la Virgen de Gracia y, desde su Santuario, ella siga derramando sus favores sobre todos nosotros.

Con esta declaración, nuestra Diócesis cuenta con tres santuarios dedicados a María: el santuario del Monte Toro, dedicado a la patrona de la Diócesis, el santuario de María Auxiliadora, que alberga a la patrona de Ciutadella y el Santuario de la Mare de Déu de Gràcia, en la ciudad de Mahón. Estoy firmemente convencido de que el amor a la Virgen ayuda a los fieles a encontrarse con Jesucristo, porque ella remite constantemente a su Hijo. Por eso, fomentar la devoción a la Virgen es una manera de acercar a las personas al mensaje del Evangelio y a la persona de Jesús. Por cierto, que el pasado mes de abril quedaron también aprobados los estatutos renovados de la Cofradía de Nuestra Señora de Gracia, que fue erigida por el papa Benedicto XII el año 1729. Invito a los mahoneses a formar parte de esta asociación, con el fin de promover y fomentar el amor y devoción a la Virgen en la preciosa advocación de “gracia”.

El Santuario de Gracia cobija la imagen querida de María, pero el Santuario verdadero, el templo que Dios quiere está formado no por unas piedras inertes, sino por nuestras propias personas. Cada uno de nosotros es una “piedra viva” en el templo espiritual elevado a Dios (cf. 1 Pe 2, 5). El mejor templo para Dios es nuestro propio ser y el mejor santuario para María no está hecho de piedras sino de carne. Nuestro corazón es la mejor capilla para la Madre; es allí donde ella quiere habitar para traernos a Jesús, fruto bendito de su vientre.

+ Francesc, bisbe de Menorca